

nationalitet, etniske oprindelse eller politiske overbevisning, eller at imødekommelse af anmodningen kunne skade den pågældendes stilling af nogen af disse grunde.

Artikel 15 indeholder bestemmelser, der retter sig mod de deltagende staters pligt til at *samarbejde med henblik på forebyggelse* af de i artikel 2 nævnte forbrydelser. Lignende bestemmelser er fastsat i artikel 4 i henholdsvis FN-konventionen imod gidseltagning og FN-konventionen om forebyggelse af og straf for forbrydelser mod internationalt beskyttede personer, herunder diplomatiske repræsentanter.

I artikel 16-18 er fastsat en række bestemmelser om *de deltagende staters indbyrdes forhold*, f.eks. med hensyn til underretning og ikke-indblanding i indre anliggender, ved efterlevelsen af konventionen.

Endvidere er der i artikel 19 indsat en bestemmelse om *forholdet til folkeretten*, herunder den humanitære folkeret, i tilfælde af væbnede styrkers aktiviteter under væbnet konflikt mv.

Endelig indeholder artikel 20-24 *undertegnelses- og ikrafttrædelsesbestemmelser mv.* Ikrafttrædelsesbestemmelserne er nærmere omtalt i pkt. 5 nedenfor.

4.2. Gældende ret

4.2.1. De handlinger, der sigtes til i FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger, jf. pkt. 4.1. ovenfor, kan efter omstændighederne være omfattet af flere forskellige bestemmelser i *straffeloven*. I den forbindelse kan navnlig fremhæves § 183, § 183 a, § 184, § 186 og § 192 a.

Efter straffelovens § 183 straffes den, der med forset til skade på andres person eller formue forvolder sprængning, spredning af skadevoldende luftarter, oversvømmelse, skibbrud, jernbane- eller anden transportulykke, med fængsel indtil 12 år. Foretages en af de nævnte handlinger under sådanne omstændigheder, at gerningsmanden indser, at andres liv derved udsættes for overhængende fare, eller sker det med forset til at volde omfattende ødelæggelse af fremmed ejendom eller befordre oprør, plyndring eller anden sådan forstyrrelse af samfundsordenen, er straffen fængsel indtil på livstid. Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Efter § 183 a straffes den, som ombord i et luftfartøj eller skib ved ulovlig tvang, jf. § 260, overtager kontrollen over fartøjet eller griber ind i dets manøvrering, med fængsel indtil på livstid.

§§ 183 og 183 a suppleres i § 184 af en bestemmelse, hvorefter den, der uden at være strafskyldig efter § 183 eller § 183 a forstyrrer sikkerheden for jernbaners, fartøjers, motorkøretøjers eller lignende trans-

portmidlers drift eller sikkerheden for færdsel på offentlige færdselsveje, straffes med fængsel indtil 6 år, under formildende omstændigheder med hæfte. Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen bøde eller hæfte, jf. § 184, stk. 2.

Efter § 186 straffes bl.a. den, som forvolder fare for menneskers liv eller sundhed ved at tilsætte vandbeholdninger, vandledninger eller vandløb sundhedsfarlige stoffer. Straffen er fængsel indtil 10 år.

Endelig er det i § 192 a fastsat, at den, der i strid med lovgivningen om våben og eksplosivstoffer indfører, tilvirker, besidder, bærer, anvender eller overdrager våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnede til at forvoldte betydelig skade, straffes med fængsel indtil 4 år.

De nævnte bestemmelser suppleres bl.a. af bestemmelserne i straffelovens kapitel 12 om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed. Endvidere kan nævnes bestemmelserne i straffelovens §§ 180-181 (brandstiftelse), § 193 (forstyrrelse i driften af almindelige samfærdselsmidler), § 237 (manddrab), §§ 244-246 (vold), § 250 (hensættelse i hjælpeløs tilstand mv.), § 252 (farefremkaldelse), §§ 260-261 (ulovlig tvang og frihedsberøvelse) samt § 266 (trusler på livet) samt § 291 (hærværk).

Samtlige straffebestemmelser skal i øvrigt sammenholdes med de almindelige regler om forsøg og medvirken i straffelovens §§ 21 og 23. Efter § 21 straffes handlinger, som sigter til at fremme eller bevirke udførelsen af en forbrydelse, når denne ikke fuldbyrdes, som forsøg. Efter § 23 omfatter den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen. Adfærd, der består i, at en person indgår aftale med en eller flere personer om udførelse af en strafbar handling, kan således straffes efter straffelovens § 23. Fuldbyrdes forbrydelsen ikke, kan der straffes for medvirken til forsøg.

4.2.2. Regler om *dansk straffemyndighed* er fastsat i straffelovens §§ 6-12. Der henvises herom til pkt. 2.2.2. ovenfor.

4.2.3. Regler om *udlevering* er fastsat i udleveringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 110 af 18. februar 1998. Udleveringsloven omfatter ikke udlevering til de nordiske lande. Herom gælder en særlig fællesnordisk udleveringslovgivning, jf. for Danmarks vedkommende lov nr. 27 af 3. februar 1960 som ændret ved lov nr. 251 af 12. juni 1975.

Betingelserne for udlevering er fastsat i udleveringslovens kapitel 2 (§§ 2-10 a). Heraf fremgår det bl.a., at der ikke kan ske udlevering af danske statsborgere, jf. § 2.